

Em Có Hái Nụ Hoa Quỳ Cầm Hôn Không Hỡi Em Yêu Quý

Em khoe "đang ở trên Đà Lạt!", gió núi thông ngàn ta ngó theo, tưởng tượng em bung tà lụa biếc / thông ngàn gió núi nắng trong veo...

Tưởng tượng em là con én lượn / mùi khu phố cũ một trời Xuân! Ôi Quê Hương đẹp như tranh vẽ / nhờ có em là một Mỹ Nhân!

Có Mỹ Nhân nào không chớp mắt? Thành nghiêng nước đổ hạt sương sa! Truyện xưa tích cũ...Tây Thi, đó, giặt lụa bên bờ sông Trữ La...

Phạm Lãi là ai cỡi ngựa hồng...là mây là khói tạt qua sông? Em ơi mười bảy hồi nao vậy / em nữ nào cho ta nhớ nhung?

Em là sáo sậu theo đàn sáo, ta cánh cò đơn chiếc giữa trời...ta sẽ về đâu? Rừng Đức Trọng? Về La Ba...và....ngó mây trôi?

Hay ta về lại bờ sông Lũy / ngó mái tranh chiều sương khói vương? Em đỉnh Lâm Viên mà ngó xuống. chớp con mắt nhĩ, biết bao duyên!

Em ơi em rất hiền hay dữ? Ta hỏi mây sao mây cứ bay...Ta hỏi chiều sao chiều tắt nắng...Em về Đà Lạt lụa hay mây?

Em ơi em biết là ta nhớ, em nữ nào em nói nhớ rừng...Gió mát trăng thanh sườn núi nụ hoa quỳ, em có hái hôn không?

Hiền mây...hiền mộng...em hiền hậu...là Hậu Hoàng nha non nước hoa! Ta hái cầm cầu lau nước mắt, giang hà một tắc mấy muôn xa...

Trần Vấn Lệ